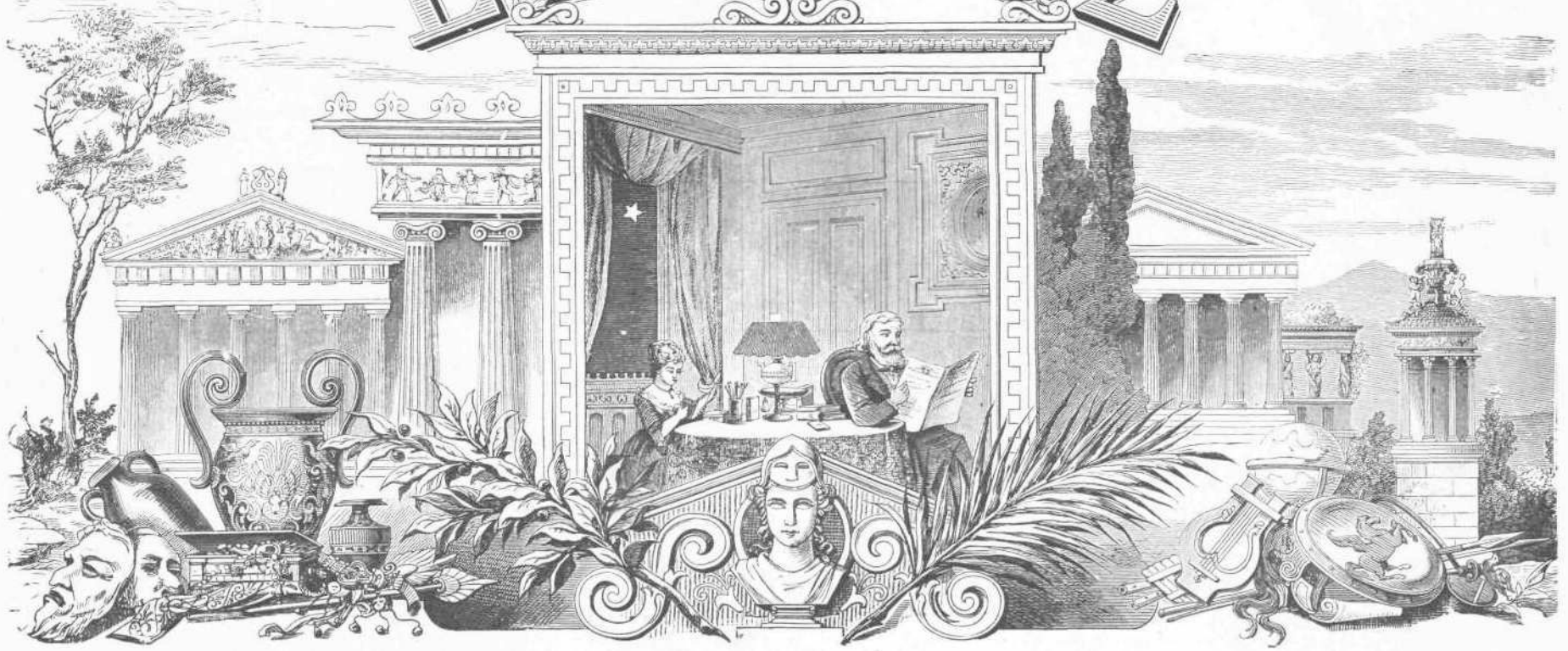

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ΄.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑ τῆ 15 27 Ἰουνίου 1887

Τιμὴ ἔτησία
προπληρωμένη
εἰς χορσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 148.

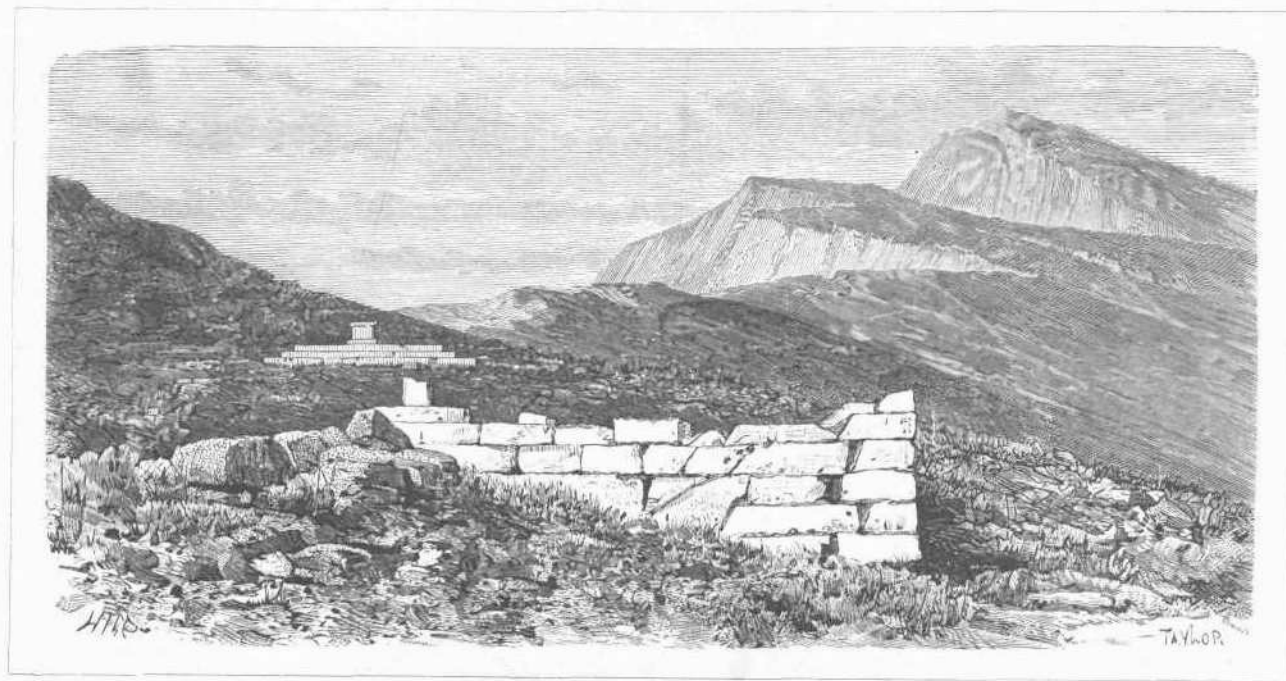
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Τὰ εἱρεπία τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσου. — Γαίτον Φαῦστος. Ἰπὸ Ἀλ. Ρ. Παγκαλῆ. (Συνέχεια.) — Ἑλληνικὰ ἐπιγράμματα ἐν Ἰασίῳ ὑπὸ Σ. Κρητικοῦ. (Τέλος.) — Τὰ νέα προνόμια Κρούπ. — Ὁ συνεταιρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου μετ' ἀγρίων ζώων ἐν τῇ Ἰλιείᾳ καὶ τῇ Θήρᾳ. — Ὁ Ἄθος καὶ αἱ μοναὶ αὐτοῦ. — Αἱ συνέπειαι ματαιοδοξίας. Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. (Συνέχεια.) —

Περὶ ἠωστικῆς τέχνης. — Ὁ μουσουργὸς Λούλης. — Βιβλιογραφικά. — Ἡ ἐν Ἑλλε-
τία καταστροφή. — Διάφορα. — Αἰτήματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Τὰ εἱρεπία τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσου. — Τὸ
εἶδημα τοῦ μεγάλου πυροβόλου. — Τὸ νέον πυροβόλον Κρούπ. — Ἱερὸν Κιβώτιον ἐν
τῷ θησαυροφυλακίῳ τῆς Μοῦσῆς τῶν Καρῶν. — Ἡ μορὴ Χιλιαδάρι ἐν Ἀθῶν. —
Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ γλεπτικὴ. Δύο χάλκινα συμπλέγματα. — Ὁ μουσουργὸς Λούλης. —
Ὁ μουσουργὸς Λούλης ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ
ἐν Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσου.

ΤΑ ΕΡΕΙΠΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ἐν Μεσσήνῃ τῆς Πελοποννήσου.

(Μετὰ εἰκόνας, βρα σελ. 49.)

ΛΙΓΑΙ πόλεις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος διέσωσαν τοσαῦτα λείψανα ἀρχαίων οικοδομῶν, ὅσα διέσωσαν ἡ ἐν Πελοποννήσῳ Μεσσήνη. Τὰ σπουδαιότατα λείψανα τοῦ μεγαλοπρεποῦς τείχους, τοῦ τῶ πάλαι τὴν πόλιν περιβάλλοντος, ἡ μεγάλη πύλη, ἡς ἀπεικόνισιν ἐδημοσίευσεν πρὸ μικροῦ ὁ "Ἑσπερος", καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔχρη ἀρχαίων οικοδομῶν, καλυπτόμενα ἐν μέρει ὑπὸ τῶν πενήθρων καλυθῶν τοῦ σημερινοῦ χωρίου Μαυρομμάτι, μαρτυροῦσι περὶ τοῦ ἄλλοτε μεγαλείου τῆς πόλεως.

Μεταξὺ τῶν ἐρειπίων τούτων διεσώθη καὶ κρηπίδωμα ἀρχαίου ναοῦ καὶ ὁμοίως ἐπὶ ἀρχαίας θάλασσης. Τὸ κρηπίδωμα τοῦτο παριστᾷ ἡ σήμερον παρατεθειμένη εἰκὼν. Τίς ἦτο ἡ θεότης ἡ τὸ πάλαι ἐν τῷ ναῷ τούτῳ λατρευομένη; Δύσκολον ἔσται ἀποφανθῆναι ὀριστικῶς. Ἡ πιθανώτερον γνώμη εἶναι ὅτι ὁ ναὸς ἦτο τῷ ἱερῶν ἐκείνου τῆς θεᾶς Ἀρτέμιδος, οὗ μνησθὲν ποιεῖται ὁ Πausanias ἐν τῷ 31 Κεφαλαίῳ τῶν Μεσσηνιακῶν. "Ἐστὶ δὲ ἐν τῇ μεσογαίῳ κόμῃ Καλάμαι καὶ Λίμναι χωρίων· ἐν δὲ αὐτῷ Λιμναίῳ ἱερὸν ἐστὶν Ἀρτέμιδος." (Πρὸς Στράβ. VIII, 362.)

Ἡ λατρεία τῆς Ἀρτέμιδος ἦτο γενικὴ καθ' ἅσας σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα. Ἀσὶ, τὸ πάλαι τὰς βορείους τῆς Ἑλλάδος χώρας οἰκοῦντες, ἐλάτρευον ἐν παναρχαίῳ ἡδὴ χρόνῳ τὴν ἀργίαν καὶ αἰμοδόρον ταύτην θεάν. Ἡ ἐν Φεραίς τῆς Θεσσαλίας λατρευομένη Ἀρτεμις, ἡ παρὰ τὴν Ἀδελίδα τῆς Εὐβοίας καὶ ἰδίως ἡ ἐν τῇ νήσῳ Ἀθήνῃ λατρευομένη Χρῦση, ἦσαν αἰμοδόροι θεαί, αἷς προσεφέροντο θυσίαι παρθένων. Ἡ ἐν Ἀδελίδι λατρευομένη Ἰριγένεια καὶ ἡ Χρῦση τῆς Ἀθήνῃ ἦσαν θεότητες οὐρανίου φωτός, ἐχθρῶς πρὸς τοὺς θνητοὺς διακείμεναι. Προϊόντος ὁμοῦ τοῦ χρόνου καὶ πρῶτον γενομένων τῶν ἡθῶν, καὶ ἡ τὸ πάλαι αἰμοδόρος θεὰ Ἀρτεμις ἀπέλειπε τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς φύσιν, καὶ γενομένη δίδυμος ἀδελφὴ τοῦ ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντος θεοῦ τοῦ φωτός, τοῦ Ἀπόλλωνος, κατέστη φιλόδηρος, θεὰ προστατίς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Τοιαύτης φύσεως ἦτο καὶ ἡ Λιμναίῳ Ἀρτεμις, ἡ λατρευομένη ἐν Μεσσήνῃ, ἐν Σικυῶνι, Σπάρτῃ, Τεγείᾳ, Ἐπιδαύρῳ Λιμηρᾷ καὶ ἀλλοχοῦ. Ἡ θεὰ αὕτη, προστατίς τῶν ὕδατων, τῶν λιμνῶν καὶ ποταμῶν, ἦτο θεὰ προάγουσα τὴν γονιμότητα τῆς γῆς. Μετ' αὐτῆς συνταυτίζετο ὁ Ἑρμῆας Κούρτιος ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ περὶ Πελοποννήσου καὶ τὴν θεάν, τὴν καλουμένην Λαφρίαν (Ἀθηνᾶν) τὴν ἐν Αἰτωλίᾳ ἰδίως λατρευομένην. Ἡ λατρεία αὐτῆς μετεκομίσθη εἰς σχετικῶς μεταγενεστέρους χρόνους ἐκ Ναυπάκτου εἰς Μεσσηνίαν, ὅπου κατὰ τὸν Πausanias ὑπῆρχε πολλοῦ λόγου ἕξιον ἄγαλμα αὐτῆς, ἔργον τοῦ Δαμοφάντος, διασώζοντος Μεσσηνίου γλύπτου. Ἡ Λαφρία Ἀρτεμις ὑπῆρξεν κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ αἰτία τῆς φοβερᾶς ἐκείνης θήρας κατὰ τοῦ Καλυδωνίου κάπρου, εἰς ἣν ἔλαθον μέρος οἱ διασημότεροι ἥρωες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Αὕτη ἐν συντόμῳ ἡ μυθικὴ ἱστορία τῆς λατρείας τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ ναοῦ τῆς ὁποίας διεσώθησαν μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἐν Μεσσήνῃ εἰρημία.

II.

ΓΑΙΤΟΥ ΦΑΥΣΤΟΣ.

Ἰπὸ Ἀλ. Ρ. Παγκαθῆ.

(Συνέχεια.)

Πνεύματα.

Ἄστροι, θόλοι, πέσατε βλοῖ· ἀκτινοβόλος μόνος ὁ θόλος ἐδῶ νὰ λάμψῃ ὁ κυανοῦς. Μακρὰν τὰ νέφη! Τὸ φῶς νὰ στέφῃ λαμπρῶν ἡλίων, ὡς καὶ χιλίων χρυσοῦν ἀστέρων τοὺς οὐρανοῦς.

Κάλλη ἀέρι εἰς τὰ αἰθέρια ἄγονται, φέρονται, κλίνουσι, αἶρονται, τῶν πόθων πλέκοντα τὸν ἰστόν.

Πετοῦν ταινίαι τῶν ἐνδομάτων, καὶ οἱ μανδύαι τὰ κράσπεδά των εἰς τὸν ἀνθρώπον τὸν κρεμαστόν.

Ὁ κλάδος ἄδων φιλεῖ τὸν κλάδον, καὶ ἡ ἀγκάλη ἀνοιχτὴ πάλαι·

πάλ' ἡ καρδία τῶν ἐραστῶν. Εἰς κόφρον κλίσεις ζῆθωροι θρόνοι, κλήματ' ἀνέροντα, τὴν ὄψιν τέροντα,

θησαυροὺς δίδουσι σταφυλῶν, καὶ χαρμωσοῦς τὸ τρώγος γίνεται, καὶ γλυκὺς οἶνος φλογεῖται χύνεται

εἰς στυλῶν κάπρον φιαλῶν καὶ ἐκχυλίζων, λόφους, κοιλάδας καὶ πεδιάδας ποτίζων,

ποτίζε ἅμα φρένας θροτῶν. Φαιδρὸν καὶ χαῖρον, μακρὰς ἐκτάσεις γῆς καὶ θαλάσσης καὶ τῶν ἀέρων

σχιζέ· τὸ γένος τὸ πτερυγῶν. Ἴδὲ χορείας εἰς παραλίας· ἰδὲ ὀμάδας εἰς τὰς κοιλάδας.

Ὅλοι χορεύουσι καὶ τραγουδοῦν. Εἰς ἐλευθέραις οἱ μὲν ἐκτάσεις γλαυκῆς θαλάσσης, οἱ δ' εἰς ἀέρας,

οἱ δ' εἰς ὄρεα τὰς κορυφάς, καθέως τῶν φέρον τῆς ζωῆς ζῆλον, κ' εἰς τῶν ἀστέρων τὸ φῶς τὸ φίλον,

τὰς ὑπερτάτας ζῆτων τρυφάς.

Μεφιστοφελῆς.

Κοιμᾶται. Φίλα πνεύματ' ἀερούφῃ, εὖγε τῆς συναλίας! Σᾶς ἐτίμησε. Εὐχαριστῶ. Τὸ ἄσμα τὸν ἐκοίμησε. Τῷ λείπει ἔτι δαιμόνι' ἀνατροφή.

Κοιμᾶται. Φίλα πνεύματ' ἀερούφῃ, εὖγε τῆς συναλίας! Σᾶς ἐτίμησε. Εὐχαριστῶ. Τὸ ἄσμα τὸν ἐκοίμησε. Τῷ λείπει ἔτι δαιμόνι' ἀνατροφή.

Χρυσοὶς ὄνειροις θαυκαλιζατέ τον· εἰς κύμ' ἀπάτης ἐμβυθίζατέ τον. Ἀλλὰ πρὸς ἄρην τοῦ σημείου τοῦ κακοῦ εἰς τὴν φιλίαν, δόδοντα θέλω ποικιλοῦ. Βραχὺς θά εἶναι ὁ ἐξορκισμὸς μου.

Ἄκουε, ξύνοι εἰς τὴν γῆν ἐμπρὸς μου. Ὁ μέγας ἄρχων κόρσων, φερῶν, μυῖων, καὶ ἀσπαλάκων καὶ θαρράων καὶ μύων, προστάττει σοὶ τὴν τρύπαν σου ν' ἀφίσης καὶ τὸ κατώφλιον νὰ βροκανίσης, ὅπου τὸ ἔλαιον χύνων, τὸ βρέξω. — Ἴδου πηδᾶς, καὶ εἰσαὶ ἤδη ἔξω.

Ἐλθέ. Ἡ ἄκρα ἡ μαγεύσασά με εἶν' εἰς τῆς θύρας τὴν γωνίαν. Δράμε. Ἐν δῆγμ' ἀκόμη, καὶ ἀπαλλασσόμεθα. — Σὺ ὄνειρέου, Φαῦστε, καὶ ἐλεπόμεθα.

Φαῦστος (ἐξυπνῶν). Ἀπάτη πάλιν τῶν αἰσθητηρίων τὴν ὑψηλὴν κατέστρεψεν ἐλπίδα; καὶ τὸν διάβολον κατ' ὄναρ εἶδα, καὶ ὅτι μ' ἐδραπέτευσεν εἰς κύων;

Φαῦστος. Κατασκοπείας, ἐλέπω, εἰσαὶ ὀπαδός.

Μεφιστοφελῆς. Εἰμί οὐχὶ μὲν πάντα, πλην πολλὰ εἰδώς.

Φαῦστος. Ἐκ τῆς γῆνης ταύτης ἂν ἐχλοσθῆς μ' ἀπέσπασεν ἠθροικὴ ἀπάτη, τεγναζόμεν' ἤχρους γωστοῦς νὰ πλάττη, ὄραϊα ἐνθουμήσεις παιδικῆς ζωῆς, τὰ πάντα καταρῶμαι, ὅσα ἐνθους ἐπίστευσε τυφλωτῶσα καρδία, καὶ ὡς ἡ φενακίζουσα μαγεία τὴν δὲν εἰς τὴν κοιλάδ' αὐτὴν τοῦ πένης.

Ἄρα πρὸ παντός ἄλλου εἰς τὸν τύπον τὸν εἰς ἰδίαν πίπτουσα πλεκτάνας· ἄρα εἰς τῶν αἰσθήσεων τὰς πλάνας, ἄς δὲν ἐλέγγει οὐδ' ὁ νοῦς ὁ νήφων· ἄρα εἰς τ' ὄναρ, τὸ δεικνύον νόθον ὄραμα ὀδῆς κ' ὑστεροφημίας· ἄρα καὶ εἰς τῆς κτήσεως τὸν πόθον, ἡ γυναικὸς ἡ τέκνων ἡ οἰκίας· ἄρα καὶ εἰς τοῦ πλοῦτου τὴν λατρείαν, εἴτε εἰς πράξεις παραδόλους μᾶς ὠθῆ, εἴτε εἰς τὴν ἀμέριμον ἀργίαν παχέ' ἀπλόγη στρώματα ἡδουπαθῆ· ἄρα εἰς τῆς ἀμπελοῦ τὸν γλυκὺν ζωμόν· ἐπάρατος ἐρώτων πᾶσα ἡδονή· ἐπάρατος ἡ πίστις κ' ἡ ἐλπίς ἡμῶν, κ' ἐπάρατος πρὸ πάντων ἡ ὑπομονή.

Χορὸς πνευμάτων (ἀόρατος). Τὸν κόσμον κατέστρεψας, οὐαί, τὸν ὄρατον. Τὸν γρόνθον κατέφερας αὐτῷ ὀμαλῶν, οἱ ἡμῶν!

Τα τρίμματ' ἀρπάζομεν· οὐδ' ἔργον ἀπάλειαν λαμπρῶν, ἀγλαῶν τοσοῦτον, στεναζόμεν, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν τὰ διασκεδάζομεν. Ὡ πάντων θνητῶν οὐ ἔχων ἐν πᾶσι τὸν νοῦν ἰσχυρώτερον, ἀνάλασ' ἐντός σου τὸν κόσμον αὐτὸν τοῦ πρὶν ὀραίτερον. Εἰς στάδιον χώρει τοῦ νέου σου οἴου, καὶ ἄσμα θ' ἀκούσης τοῦ νέου σταδίου.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

ἀλλ' εἰ κ' ἐντός μου ἀπολύτως διοικεῖ, ἀδυνατεῖ ἐκτός μου νὰ τὰς φέρῃ. Δι' ὅ ὁ δῖος θάρος μ' εἶναι, μισητός· ὁ θάνατος δὲ μόνος ἐπιθυμητός.

Μεφιστοφελῆς. Ὁ θάνατος δὲν εἶναι ξένος ἐφετός.

Φαῦστος. Εὐδαίμων, ὃν εἰς τάξεις νέων τολημῶν αἰμοσταγῆς ἡ δάφνη περιβάλλει, ὃν μετ' ἐνθουσιώδη, εὐθυμον χορὸν νεκρὸν δεχθῆ τῆς κόρης ἡ ἀγκάλῃ!

Ἄρα εἰδὼν εἰς τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ πνεύματος τὸ πνεῦμα παραδίδωσι!

Μεφιστοφελῆς. Ἰπῆρξεν ὁμοῦ δειξίς τῆς ἐνδοιασμὸν νότα τινὰ ἐν πόμα νὰ κενώσῃ.

Φαῦστος. Κατασκοπείας, ἐλέπω, εἰσαὶ ὀπαδός.

Μεφιστοφελῆς. Εἰμί οὐχὶ μὲν πάντα, πλην πολλὰ εἰδώς.

Φαῦστος. Ἐκ τῆς γῆνης ταύτης ἂν ἐχλοσθῆς μ' ἀπέσπασεν ἠθροικὴ ἀπάτη, τεγναζόμεν' ἤχρους γωστοῦς νὰ πλάττη, ὄραϊα ἐνθουμήσεις παιδικῆς ζωῆς, τὰ πάντα καταρῶμαι, ὅσα ἐνθους ἐπίστευσε τυφλωτῶσα καρδία, καὶ ὡς ἡ φενακίζουσα μαγεία τὴν δὲν εἰς τὴν κοιλάδ' αὐτὴν τοῦ πένης.

Ἄρα πρὸ παντός ἄλλου εἰς τὸν τύπον τὸν εἰς ἰδίαν πίπτουσα πλεκτάνας· ἄρα εἰς τῶν αἰσθήσεων τὰς πλάνας, ἄς δὲν ἐλέγγει οὐδ' ὁ νοῦς ὁ νήφων· ἄρα εἰς τ' ὄναρ, τὸ δεικνύον νόθον ὄραμα ὀδῆς κ' ὑστεροφημίας· ἄρα καὶ εἰς τῆς κτήσεως τὸν πόθον, ἡ γυναικὸς ἡ τέκνων ἡ οἰκίας· ἄρα καὶ εἰς τοῦ πλοῦτου τὴν λατρείαν, εἴτε εἰς πράξεις παραδόλους μᾶς ὠθῆ, εἴτε εἰς τὴν ἀμέριμον ἀργίαν παχέ' ἀπλόγη στρώματα ἡδουπαθῆ· ἄρα εἰς τῆς ἀμπελοῦ τὸν γλυκὺν ζωμόν· ἐπάρατος ἐρώτων πᾶσα ἡδονή· ἐπάρατος ἡ πίστις κ' ἡ ἐλπίς ἡμῶν, κ' ἐπάρατος πρὸ πάντων ἡ ὑπομονή.

Χορὸς πνευμάτων (ἀόρατος). Τὸν κόσμον κατέστρεψας, οὐαί, τὸν ὄρατον. Τὸν γρόνθον κατέφερας αὐτῷ ὀμαλῶν, οἱ ἡμῶν!

Τα τρίμματ' ἀρπάζομεν· οὐδ' ἔργον ἀπάλειαν λαμπρῶν, ἀγλαῶν τοσοῦτον, στεναζόμεν, καὶ εἰς τὸ μὴ ὄν τὰ διασκεδάζομεν. Ὡ πάντων θνητῶν οὐ ἔχων ἐν πᾶσι τὸν νοῦν ἰσχυρώτερον, ἀνάλασ' ἐντός σου τὸν κόσμον αὐτὸν τοῦ πρὶν ὀραίτερον. Εἰς στάδιον χώρει τοῦ νέου σου οἴου, καὶ ἄσμα θ' ἀκούσης τοῦ νέου σταδίου.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Μεφιστοφελῆς. Εἶν' οἱ μικροὶ μου, οἱ εἰκοί μου. Εἰς θίον βέκτην, μ' ὄριμον νοῦν, κ' εἰς εὐθυμίαν παρακινῶν.

Ἄλλου, νὰ πείσουν τὴν σὴν καρδίαν, νὰ καταλείψῃς τὴν μοναζίαν, ἥτις στερεῖται χυμοῦ, δυνάμεις, καὶ εἰς τὸν μέγαν κόσμον νὰ δράμῃς.

Μετὰ τῆς λύτης κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μὴ παίζῃς· τὴν ζωὴν ὅς γούθ θιβρώσκει. Καὶ μετ' ἀγροίκων ζῶν τις, κἄν γινώσκει πῶς εἶναι ἄνθρωπος ζῶν μετ' ἀνθρώπων.

Ἄλλὰ δὲν λέγω ταῦτα, ἐννοῶν νὰ ἔχῃς φίλους περιτρίμματ' ἀγυῶν. Δὲν εἶμαι μὲν ἐκ τῶν μεγάλων· ἀλλ' ἂν δεχθῆς μετ' ἐμοῦ μᾶλλον διὰ τοῦ θίου σου νὰ πορευθῆς, πρόθυμον μ' ἔχεις· καὶ παρῆυθός ὡς σύντροφός σου θά σ' ἀκολουθήσῃ, ὡς ὑπῆρέτης, ἂν σ' εὐχαριστήσῃ.

Φαῦστος. Καὶ ὁ μισθός σου δὲν μοὶ λέγεις τίς ἐστίν;

Μεφιστοφελῆς. Αἶ τώρα! Περὶ τούτου ἔχομεν καιρὸν.

Φαῦστος. Ὡ! ὄχι. Τὸν διάβολον ἐγωίστην ἤθεῦρα. Εἰς τὴν θεῖαν χάριν ἀφορῶν ὀφέλη τοῦ πλησίον δὲν ὑπηρετεῖ. Λοιπὸν εἰπέ μοι τὸ συμβόλαιόν σου τί; Κακόν, τοιοῦτος δοῦλος οἶκον νὰ πατῆ.

Μεφιστοφελῆς. Θά σ' εἶμ' ἐνταῦθα κατὰ πάντα εὐπειθής, καὶ πᾶσαι μου σὺν κτήμα ἔσονται αἱ στιγμαί· ὅτε δ' ἐπάνω μετ' ἐμοῦ θά εὐρέθῃς, τ' αὐτὰ θά πράξῃς καὶ σὺ τότε δι' ἐμέ.

Φαῦστος. Μικρὰ ἡ τοῦ ἐπάνω μερίμνά μου. Τὸν κόσμον μόνον τοῦτον ἂν χαλάσῃς, κατόπιν τοῦ ἄς ἔλθῃ ἄλλη πλάσι.

Ἐκ τούτου ἐκπηγάζει ἡ χάρις μου· τὸ φῶς αὐτοῦ πρᾶναι τὰ δεινά μου. Ἄν οὗτος λείψῃ, ἄλλος τί μοι μέλει; Ἄς γίγῃ ὅτι δύναται καὶ θέλει· οὐδὲ ζῆτῶ ν' ἀκούω, νὰ μανθάνω, ἂν εἰς τὰς ἄλλας σφαίρας ὅσοι ζῶσι μισθῶν ἐν αὐταῖς ἡ ἀγαπῶσι, καὶ ἂν ὑπάρχῃ κάτω τῆ ἐπάνω.

Μεφιστοφελῆς. Τόλμησον τότε μετ' ἐμοῦ νὰ συμβληθῆς, καὶ μετ' ἡμέρας οὐ πολλὰς θά δυνήθῃς τὴν θαυμαστήν μου τέχνην χαίρων νὰ ἰδῆς. Σοὶ εἶδ' ὅτι δὲν εἶδεν ἄνθρωπος οὐδεὶς.

Φαῦστος. Νὰ δώσης λέγεις; Τί νὰ δώσης σὺ, πτωχέ; Αἶ εἰς τὰ ὕψη ἐξαιρούμενα ψυχαί· τί ν' ἀποκτήσουν ἐκ χειρῶν καθὼς τῶν σῶν; Ναί, τρυφάς ἔχεις μὴ τρυφούσας, καὶ χρυσοὺν βέροντ' ἀπαύστως διὰ τῶν δακτύλων σου· παῖγνιον ἔχεις πρὸς χαρὰν τῶν φίλων σου, οὐ μόνον ἐστὶ κέρδος ἡ καταστροφή· καὶ κόρη, ἥτις, καί' εἰς τὰς ἀγκάλας μου, πρὸς τῶν γειτόνων ἕνα ὀφθαλμοστροφεῖ· καὶ τιμὰς ἔχεις ὕψηλās, μεγάλας, μετῶρον διάττον καὶ συνομόμενον. Δεῖξον καρπὸν μοι πρὶν κοπῆ σῆπόμενον, δένδρον πρῶϊαν πᾶσαν ἀναβάλλον.

Μεφιστοφελῆς. Δὲν μ' ἐκθαμβοῖς τοιαῦτά μοι προβάλλον. Θησαυροὺς ἔχομεν ἐν ἀφθονίᾳ. Φίλιππε, προσεχῶς ἐν ἡμέρᾳ θ' ἀπολαμβάνῃς θησαυρῶν μεγάλων.

Φαῦστος. Ἐάν ποτε εἰς ὀκνηρίας κλίνῃς ἥσυχος κείμαι, τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἄς παύσω ζῶν. Ἐάν με ἀπατήσῃς, ὥστε ὅτ' εἶμαι εὐτυχῆς νὰ φαντασθῶ,

Μεφιστοφελῆς. Ἐάν ποτε εἰς ὀκνηρίας κλίνῃς ἥσυχος κείμαι, τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἄς παύσω ζῶν. Ἐάν με ἀπατήσῃς, ὥστε ὅτ' εἶμαι εὐτυχῆς νὰ φαντασθῶ

πόλεως ταύτης, "Tatarassi", εν τῇ αὐτῇ τοῦ ἐν τούτῳ ἀναφερομένου Ναοῦ.

Ὁ ἡγεμονικὸς οὗτος οἶκος τῆς ἱεράς τοῦ Παναγίου Τάφου μονῆς τῆς Νικοηρίας, κειμένης κατὰ τὴν ἐν τῇ πόλει Ἰασιου συνοικίᾳ Ταταράσι, καὶ τιμωμένης ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Τραπεζουνοῦ τοῦ νέου, ἀνηρέθη ἐκ βῆθρων κατὰ τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοιστὸν πεντηκοστὸν ὄρθρον σωτηρίου ἔτος, Κυρῖλλου τοῦ Β'. ἰθύνοντος τὸν ἀποστολικὸν θρόνον τῶν Ἰεροσολύμων, ἀναλώμασι καὶ ἐπιστάσι τῆς ἐν Ἰασιῷ ἐπιτροπῆς τοῦ Παναγίου Τάφου, διευθυνομένης παρὰ τοῦ Ἐεάρχου κυρίου Ἀθανασίου Ἀρχιμανδρίτου. 1858 Μαΐου 20.

Ἐπὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ μοναστηρίου "Μίρα" εἰς τὴν ἐπαρχίαν Παύτης, κτισθέντος ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνου Καντεμῆρη, ἀναγινώσκειται ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή, ἣτις περιέρχεται τυχάνει διὰ τὸ ἀνορθόγραφον αὐτῆς.

Ὅστος ὁ θεὸς καὶ ἱερῷ ναὸς ὡς ὀνόματι τῶν ἀγίων βασιλέων καὶ ὡς ἀποστόλων Κωνσταντίνης καὶ Ἐλένης, κτήσασα τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐν μακαρία μνήμῃ Ἰωάννου Ἀντιόχου Κωνσταντινίου Καντεμῆρη βοεβὸδ ἔτη ετος 1706, καὶ μὴν τέλειον τ' τν. ἀνεκοινήθη καθὼς φέρεται παρὰ τοῦ πανοσιωτατοῦ αἰγίου ἀρχιμανδρίτου Κ' κ' Μιτροφάνου Καλερῆ καὶ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς. . . καὶ αθενητικῆς Μδ. δηα εἰώδου καὶ δαπάνῃ του αουτου πανοσιωτατου ὑπερ ψυχικη σωτηριας ἐπι ετος 1735.

Ὁ Ναὸς οὗτος ἔχει ἐν ὑπαίφῳ αὐτῆς, καὶ φέρει ἐπὶ μετώπου λίθου, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκειται τὸ ἀκόλουθον ἐπιγράμμα, ἐπίσης ἀνορθόγραφον παρὰ τοῦ ἰδίου, ὡς φαίνεται, συντάκτου τοῦ πρώτου.

Διὰ δαπάνῃ του δε τὸτ ἡγουμενου Ἀρχιμανδρίτου Ἀρσενίου. Πρὸς ἄλλους ἢ πητῆ ποτεσ διὰ μνημοσυνον ησ αυτου οντι οἱ αρουιμενοι του ναματος τουτου οιατωσαν απαντες εκ του προχειρου συγκαταλειε τοἰς δικαιοσι του εκλαμπροτάτου υιοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωάννου Στεφάνου Βοεβὸδα, αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας, ἔνεκεν ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας εἰς διηνεκῆς μνημοσυνον καὶ τῶν αὐτῶν τεννητόρων, ἀρχιερατεῦοντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μολδοβλαχίας Σάββα, καὶ ἡγουμενευοντος δὲ τοῦ πανοσιωτάτου Κυρίου Διονυσίου. Ἐτος ἀπὸ κτίσεως κόμου ΖΡΞΘ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνασάρκου οἰκονομίας ΑΧΞ'. Ἰνδικτιωνὸς ιγ'. μην. Νοεμβρίου Κ'.

Ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή εὐρίσκειται ἄνω τῆς θύρας τοῦ μοναστηρίου "Κλίτζα", ἀπέχοντος ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως Ἰασιου, κτισθέντος δὲ παρὰ τοῦ ἡγεμόνου Βασιλείου.

Ἀνηρέθη ἐκ βῆθρων ὁ θεὸς καὶ πάνσεπτος ναὸς οὗτος τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, διὰ συνδρομῆς ἐξόδου τε καὶ δαπάνης τοῦ ἐκλαμπροτάτου αὐθέντου κυρίου Ἰωάννου Βασιλείου Βοεβὸδα. Ἐτι δὲ ἀνωρθώθη παρὰ τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ ἐκλαμπροτάτου υιοῦ αὐτοῦ Κυρίου Ἰωάννου Στεφάνου Βοεβὸδα, αὐθέντου πάσης Μολδοβλαχίας, ἔνεκεν ψυχικῆς αὐτῶν σωτηρίας εἰς διηνεκῆς μνημοσυνον καὶ τῶν αὐτῶν τεννητόρων, ἀρχιερατεῦοντος τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μολδοβλαχίας Σάββα, καὶ ἡγουμενευοντος δὲ τοῦ πανοσιωτάτου Κυρίου Διονυσίου. Ἐτος ἀπὸ κτίσεως κόμου ΖΡΞΘ, ἀπὸ δὲ τῆς ἐνασάρκου οἰκονομίας ΑΧΞ'. Ἰνδικτιωνὸς ιγ'. μην. Νοεμβρίου Κ'.

Ἐν τῇ Ναφ τοῦ Μοναστηρίου Cetateua ὑπάρχει ἐπιτύμβιος λίθος, ἐφ' οὗ ὀρῶνται λελαξευμένα τὰ ἀκόλουθα, καὶ ταῦτα ἀνορθόγραφα.

Ἐνθαδε κοιτε Δομνα Μαρία η θηγατερ Ἰου. Δουκη Βοβ. ετος χοῦ 1672.

Ἐν τῇ Ναφ "Γκόλια", τιμωμένου ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ὑπάρχει κατάχρυσον Εὐαγγέλιον ἀλαθωνιστῶ γεγραμμένον, ὅπερ συληθὲν ὑπὸ τῶν Τατάρων, ἐξηγοράσθη μετὰ ταῦτα ὑπὸ τινος Ἰωάννου Γκολάη, μεγάλου Λογοθέτου. Τὸ συμβᾶν τοῦτο περιγράφεται ἐν τῇ τέλει τοῦ ἱεροῦ τούτου βιβλίου ἑλληνιστῶ ὡς εἰς.

Τοῦτο τὸ τετραεγγέλιον εἶχε ἀρπαγῇ ἀπὸ τοῦ ἀπίστου Τατάρου. Ἄγνοεῖται ποῦ εὐρίσκετο

πρῶτῃτα καὶ ποῖος τὸ ἔκαμε. Καὶ τὸ ἐξηγόρασαν ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ ὁ Πάνος Ἰωάννου Γκολάου μέγας Λογοθέτης, καὶ ἐπλήρωσε δι' αὐτὸ 1200 ἀσπρα. Καὶ ἦτο χαλασμένον, καὶ τὸ ἔθεσε καὶ τὸ ἐκαλλώπισε, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰασιου, εἰς τὴν ἀκρᾶν, ὅπου ὑπάρχει ναὸς τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ τῆς γυναίκος καὶ τῶν τέκνων του καὶ συγγενῶν του, καὶ διὰ τὴν ψυχὴν τῶν προπατόρων του. Ἐν ἔτει 7083 Μαρτίου 9 (1575).

Ἐν τῇ ῤηβέντι Ναφ ὑπάρχουσιν ἐπιτύμβια εἰς ῤωμανικὴν, ἀλαθωνικὴν καὶ ἑλληνικὴν ὡσαύτως γλώσσᾳ.

Παρὰ δὲ τὸ Κωδωνοστάσιον ὑπάρχει τὸ ὑδραγωγεῖον τοῦ ἀειμνήτου Ἀλεξάνδρου Μουροῦζῃ ἡγεμόνος, ὅπου σώζεται τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο ὑπὸ τοῦ Ἀθαν. Χρηστοπούλου ποιηθὲν ἐπιγράμμα, περὶ οὗ ἐγένετο μνεῖα ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 67 τεύχει τοῦ "Ἐσπερου" ἐν τῇ βιογραφίᾳ τοῦ ῤηβέντος ἡγεμόνος, καὶ ὅπερ ἀναδημοσιεύομεν ἐνταῦθα ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἐν Ἰασιῷ σωζομένων Ἑλληνικῶν ἐπιγραμμάτων.

Εἰς τὸν κύκλον τοῦ Ζωφίου λέων εἶμαι φλογερός· εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἰασιου ὕδροχος δροσερός.

Ἐκεῖ φλόγας, ἐδῶ δρόσον, ἐκεῖ πῦρ, ἐδῶ νερόν, ἐξερεύτομαι καὶ κίωω ἀπὸ φάρυγγα Ἐθρῶν.

Ὀλην μ' ἤλλαξε τὴν φύσιν τῶν υδάτων ὁ δοστήρ, ὁ Ἀλεξάνδρος Μουροῦζης, ὁ τῆς πόλεως Σιπτήρ.

Ἐπίσης ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 67 τεύχει τοῦ "Ἐσπερου" ἀναφέρεται ἐπιγράμμα ἐπιτύμβιον, ὅπερ εὐρον ἐν τῇ ναφ τοῦ μοναστηρίου Βουρνόβα (Burnova), καὶ ὅπερ δημοσιεύομεν ἐνταῦθα, ἵνα ἀποτελέσῃ καὶ τοῦτο μέρος τῆς ὅλης Συλλογῆς. Ἐν τῇ ῤηβέντι τεύχει εὐρηται ἐν ἐκτάσει ἡ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιγράμματος ἐξέτασις, καὶ τὰ ἀναγκαῖα σχόλια, ὅπου καὶ ἡ βιογραφία τοῦ Εὐστρατίου Λαπίζα ἡγεμόνος Μολδαβίας.

Τὸμβος ὕδὲ κλομένοιο κύρη ἀρχαῖο Δαπιζα Μολδαβίης Μαρίαν ἡγεμόνος κατέχει· Μονογενῆ καὶ ἄωρον ὑφήρησε πόμα φήβης πέντε γε καὶ δέκ' ἔτους ἄνωθ ἀπεκεθρίσας. Παῖθρον συμβιώτισεσε Γεωργίω ἀνδρὶ φερίστω. Ἐκρουσε Λιδάων σκηπτοφόρου πόλιος. Κάλιπε χρεῦοντα θέμας, ψυχὴ δὲ σ' ἀπέπητῃ πρὸς τράμον οὐρανίω ἀθάνατον θαλάμω. Μηκέτι τῷ κύβω πενήτε μήν ἀλλὰ μέμνησο ὄλων . . .

Ἐἰς ὄλων τῶν ἐν τῇ παρόντι ἀναφερομένων Ἑλληνικῶν ἐπιγραμμάτων, ἀνηκόντων εἰς τοὺς μετὰ Χριστὸν χρόνους τῆς Μολδαβίας καὶ ἰδίᾳ τῆς πόλεως Ἰασιου, τὸ ἀρχαιότερον ἐστὶ τὸ ἐν ἀρ. 77 τοῦ "Ἐσπερου" (στίχη δ'). ἀναφερόμενον, ἐπὶ Στεφάνου ἡγεμόνος τοῦ ἐπικληθέντος Μεγάλου ἑνεκα τῶν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀνδραγαθημάτων του. Τὸ ἐπιγράμμα τοῦτο φέρει ἡμερομηνίαν 1496 Σεπτεμβρίου 20, εἶναι δὲ λελαξευμένον ἐπὶ τοῦ ἀνωφίου Ναοῦ, οἰκοδομηθέντος παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἡγεμόνος πέραν τοῦ ποταμοῦ Σαρετίου.

Τὸ δὲ ἐν Βουκοβινη εὐρεθὲν ἐπιγράμμα, ὅπερ ἀδημοσιεύθῃ ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 94 τεύχει τοῦ "Ἐσπερου" (στίχη δ.) ἀναμφιδόλως κατέχει θέσιν ἀρχαιολογικὴν καὶ ἀξίαν ἱστορικὴν· διότι ἄπορον πότε καὶ πῶς μετεκομίσθη ὁ λίθος οὗτος ἐκ Βυζαντίου. Πιστεύω ὅτι δύναται ἀ συμπληρωθῆ τὸ ἔλλειπον ἐν τῇ λέξει ΒΥ... ΤΙΟΝ διὰ τῆς συλλαβῆς ΖΑΝ.

Ἡ πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν Τατάρων (1200) ἱστορία τῆς ῤωμανίας, ἰδίᾳ τῆς Μολδαβίας, καλύπτεται ὑπὸ σκότους, διότι οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἀνεκαλύφθη πρὸς διαφώτισιν τῶν προηγουμένων ἐποχῶν τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις κατοικησάντων λαῶν.

Ὅθεν ἐπιγράμμα, οὐδὲν καλλιτέχνημα, οὐδ' οἰκοδομῇ ὑπάρχει τῆς παρελθούσης ἐκείνης ἐποχῆς. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀρκούντα ἀναφερόμεν ἐν τοῖς ὑπ' ἀρ. 77 καὶ 78 τεύχει τοῦ "Ἐσπερου", ἐν ἄρθρῳ ἐπιγραφομένῳ "Σχέσεις τοῦ βυζαντινοῦ κράτους πρὸς τὰς βακωμουνικὰς ἰδίᾳ φυλάς", πρὸς ὃ καὶ παραπέμπομεν τὸν ἀναγνώστην.

Ἐν Ἰασιῷ τῇ 20 Μαΐου 1887.

ΤΑ ΝΕΑ ΠΥΡΟΒΟΛΑ ΚΡΟΥΠ.

(Μετὰ δύο εἰκόνας, ὄρα σελ. 53.)

ἈΠΟ εἰκοσι καὶ ἐντεθθεν ἔτων, ἰδίως μετὰ τὸν μεταξὺ ῤωμανίας καὶ Αὔστρίας πόλεμον, ἡ τέχνη τοῦ πολέμου μεγάλας ἐπιούχους προόδους· δυστυχῶς ὅμως μετὰ τὴν πρόοδον ταύτην συνεβάδισε καὶ ἡ εὐκολία πρὸς ταχυτέραν τῶν ἀνθρώπων καταστροφὴν διὰ τῆς ἐφευρέσεως παντοίων φοβερῶν ὄπλων καὶ μηχανημάτων. Ἴσως ἡ εὐκολία αὕτη θὰ ἐπιφέρῃ καὶ τὴν ἐντελῆ τῶν πολέμων κατάπαυσιν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀποστρεφόμενων τὴν αἰδίων ἀλλήλοφονίαν.

Οἱ πρὸ πάντων καταγινόμενοι εἰς κατασκευὴν μεγαλειτέρων ὄπλων εἰναι οἱ Γερμανοί, καὶ μάλιστα τὸ ἐν Ἐσσαν γνωστότατον κατάστημα Κρούπ, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς μαρίας ταύτης τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων πρὸς προμήθειαν ὄπλων διὰ πᾶν ἐνδεδυμένον, ἐπλήρωσεν οὐχὶ εὐκαταφρονήτως τὰ χρηματοκοιτώτια του, ἔχον ἀνοικτοὺς λογαριασμοὺς μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν κρατῶν.

Καὶ ἦτο μὲν πρὸ πολλοῦ γνωστόν, ὅτι ἐν τῇ γερμανικῇ πυροβολικῇ ὑπῆρχον πυροβόλα μεγάλων διαστάσεων χαλύβδινα μήκους 6½—7 μέτρων καὶ θάρους 36,000 μέχρι 72 χιλιάδων χιλιογράμμων· ἀλλὰ τὸ ἐσχάτως κατασκευασθὲν διὰ τὴν γερμανικὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τῶν καταστημάτων Κρούπ πυροβόλον ὑπερβαίνει κατὰ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ θῆρος πᾶν μέχρι τοῦδε κατασκευασθὲν ὄπλον. Τοῦ πυροβόλου τούτου παραθέτομεν τὴν εἰκόνα· ἔχει μήκος 16 μέτρων καὶ θῆρος 143 χιλ. χιλιογράμμων. Τὸ μήκος αὐτοῦ ἀναλογεῖ πρὸς πυροβόλον συρόμενον ὑπὸ 6 ἱππων, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι.

Διὰ τὸ τεράστιον τοῦτο πυροβόλον κατασκευάσθησαν δύο εἰδῶν βλήμματα, ὧν τὸ μὲν, καλούμενον τὸ ἐλαφρὸν βλήμμα ἔχει ὕψος 1,12 μέτρον καὶ θῆρος 740 χιλιογράμμων, δυνάμενον νὰ βληθῇ μετὰ ταχύτητα ἀρχικὴν 755 μέτρων, τὸ δὲ, καλούμενον τὸ βαρὺ βλήμμα ὕψους μ. 1,60 καὶ θάρους 1050 χιλιογράμμων. Τὸ βαρὺ τοῦτο βλήμμα παριστᾷ ἡ δευτέρα τῶν εἰκόνων, ἐν ᾗ φαίνεται καὶ ὁ στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ, ὃν ὑπερβαίνει ἡ σφαῖρα κατὰ τὸ ὕψος. Πρὸς πλῆρωσιν τοῦ πυροβόλου τούτου ἀπαιτοῦνται 485 χιλιόγραμμα πυρίτιδος τοῦ ἐν Δύνβαλδ πυριτιδοποιεῖου. Ἡ ταχύτης τοῦ βλήματος εἶναι 640 μέτρων, δύναται δὲ ἡ σφαῖρα

νὰ διατρήσῃ πλάκα σιδηρᾶν πάχους 1 μέτρον καὶ 20 ἑκατοστομ.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Κολωνίας, ἡ ἀναφερούσα ταῦτα, προσέτιθετι ὅτι τὸ πυροβόλον τοῦτο δὲν θὰ μείνῃ ἐπὶ πολλὸ τὸ μεγαλειότερον τοῦ κόσμου, καθότι ὁ κ. Κρούπ ἐτοιμάζεται νὰ κατασκευάσῃ πυροβόλον θάρους 150 χιλ. χιλιογράμμων μετὰ βλήμμα ὕψους 1,80 μ. καὶ θάρους 1500 χιλιογράμμων. Ἐν ἔτει 1868 αἱ σφαῖραι τῶν ἰσχυροτέρων πυροβόλων δὲν ἤδυναντο νὰ διατρήσωνι κατὰ χιλιοστὰ τοῦ μέτρου ἔτι σήμερον ποιοῦσι κατὰ ἑκατοστὰ.

Τὸ ζήτημα εἶναι ἤδη, ἂν συμφέρῃ ἡ κατασκευὴ τοιούτων μεγάλων πυροβόλων. Διάστημα Γάλλοι στρατιωτικοί, οἵτινες ἐπισταμένως ἐμελέτησαν τὸ ζήτημα τοῦτο, διατείνονται ὅτι τοιαῦτα τεράστια πυροβόλα δὲν εἶναι χρήσιμα εἰμὴ ἐν ὄλις ἐξαιρετικαῖς περιστάσεσιν, εἶναι δὲ ἐντελῶς ἀκατάλληλα εἰς τὴν διεξαγωγὴν μάχης ἐν ἀνοικτῇ πεδίῳ, ὅπου τὸ πεδινὸν πυροβόλον εἶναι τὸ μόνον χρήσιμον. Τοῦτο καλῶς ἐννοοῦσι καὶ οἱ Γερμανοί, οἵτινες, ὅτε πρὸ μικροῦ ὑπῆρχε φόβος πολέμου μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας, σοβαρῶς ἐμελέτησαν τὸ σύστημα τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ μεγάλους ἐξέφρασαν ἐνδοξαίους. Ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ τιμὴ τῶν μεγάλων πυροβόλων εἶναι ὑπέρογκος· ὑπελογισθῆ ὅτι τὸ πυροβόλον, οὗ δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα, κοστίζει δύο ἑκατομμύρια φράγκων. Διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται νὰ ἔχη τις 10—15 πλήρεις πυροβολαρχίας, ἦτοι 60—90 πυροβόλα μεθ' ὄλων τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, ἁμαζῶν, κίωτων κτλ. Ὅστω τιθεμένου τοῦ ζητήματος οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβῆσθῃ τί τὸ χρησιμώτερον.

Ἐλὸς τὰ μεγάλα πυροβόλα τῶν ἐργοστασίων Κρούπ ὑπόκεινται εἰς συχνὰς θλάσας, καὶ οὐκ ὀλίγα εἶναι τὰ συμβᾶντα δυστυχήματα διὰ τῆς διαρρηξέως τῶν πυροβόλων Κρούπ οὐ μόνον ἐν

ΤΟ ΒΑΗΜΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΟΥ.

Γερμανίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ῤωσσίᾳ, ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν Τουρκίᾳ καὶ ῤωμανίᾳ. Γνωστόν εἶναι ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1870—71 ὅτε ἐπολιορκούντο οἱ Παριῖοι ἐκ τῶν 70 μεγάλων γερμανικῶν πυροβόλων 36 ἐτέθησαν κατὰ μέρος ὡς ἀρχηστα εὐθὺς μετὰ δεκαπενθήμερον βομβαρδισμῶν. Ὁ πολὺς Μόλτικ, ὁ γερμανὸς στρατάρχης, ὠμολόγησεν ὅτι ὅλα τὰ γερμανικὰ πυροβόλα θὰ εἰζῶν, ἂν ἐπὶ μίαν μόνην ἐβδομάδα ἀκόμη οἱ πολιορκούμενοι Γάλλοι ἤθελον ἀνθεῖν. Ἐν ἔτει 1876 ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς βουλῆς τῶν λόρδων τῆς 30 Ἀπριλίου ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Ἀγγλίας, δοθὲ τοῦ Cambridge ἀνέφερεν ὅτι κατὰ τὸν γαλλο-γερ-

μανικὸν πόλεμον 200 πυροβόλα τοῦ Κρούπ διαρρήσαν. Ἴσως ἔκτοτε οἱ μηχανικοὶ τῶν καταστημάτων Κρούπ καταβάλλουσι περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν μεγάλων τούτων ὄπλων· ἀλλὰ καὶ περὶ τούτου δύναται τις νὰ ἀμφισβῆσθῃ, ἀναλογιζόμενος ὅτι πρὸ μικροῦ ἔτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τῆς Ἰταλίας ἤρνήθη νὰ παραδεχθῆ τὰ εἰς τὰ ἐργοστάσια Κρούπ παραγγελλέντα πυροβόλα, εὐρὸν ὅτι δὲν παρεῖχον τὴν ἀπαιτούμενην ἀσφάλειαν.

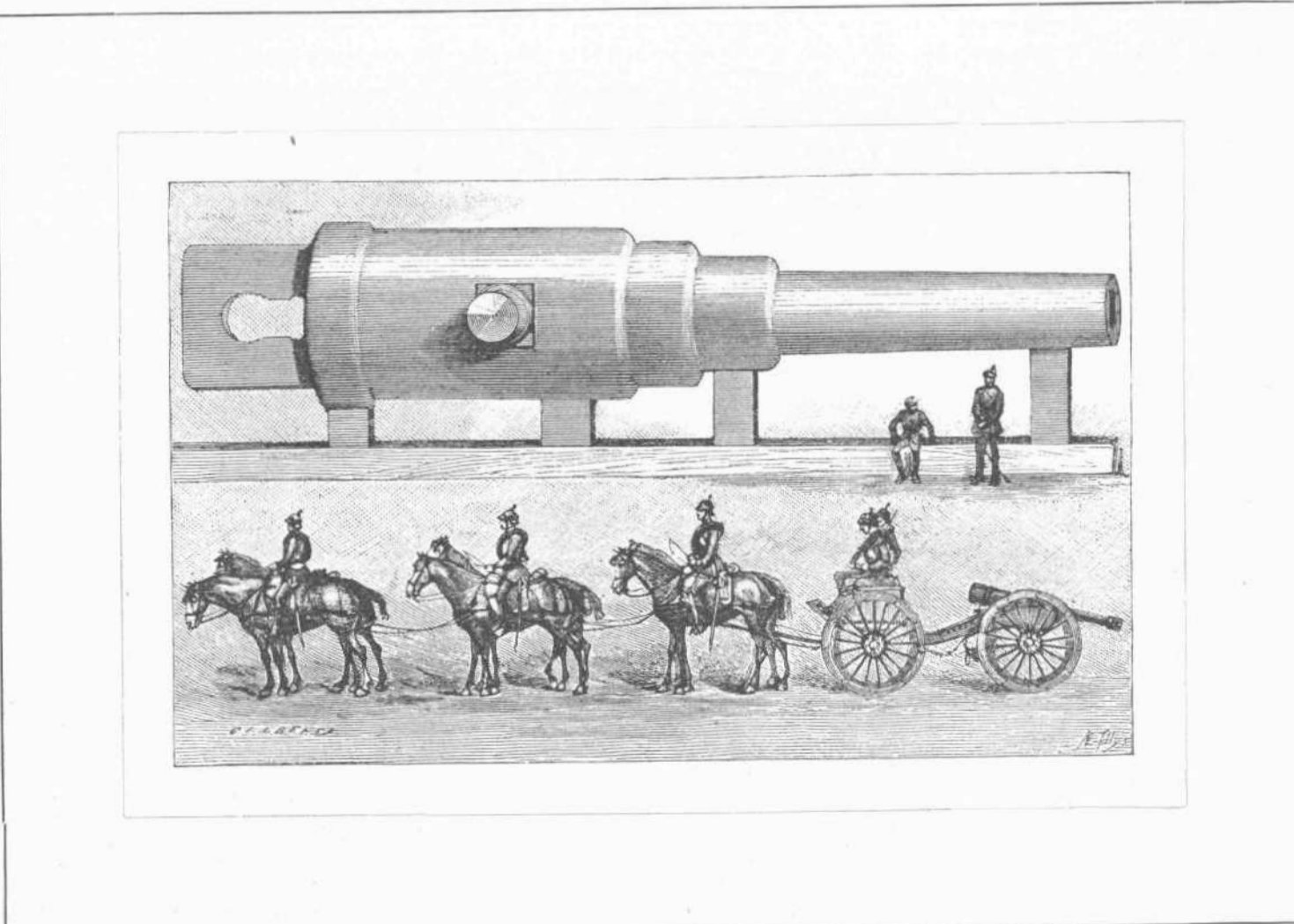

Ο ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΜΕΤ' ΑΓΡΙΩΝ ΖΩΩΝ

ἐν τῇ ἀλιείᾳ καὶ τῇ θήρᾳ.

Γάλλος ῤουλέν, ἀρχαῖος βιβλιοθηκῆριος τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας, πρῶτος διβλίφ ἐντελῶς ληρομηθέντι σήμερον, περὶ τοῦ συνεταίρισμῳ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ἀγρίων ζώων κατὰ τὴν ἀλιείαν καὶ τὴν θήραν. Ἐκτοτε πολλοὶ φροσιδίφαι ἐπληθήθησαν τοῦ περιέργου τούτου ζητήματος.

Ὁ διάσημος Κυβιέρως λέγει ὅτι ἡ ἀλιεία τοῦ τόπου ἐν τῇ Ἀδριατικῇ ἐκτελεῖται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον· Ἀμα ἐμφανισθῶσιν οἱ τόνοι, καταδιώκονται παρὰ τῶν δελφίνων, οἵτινες τοὺς ἀθῶσι πρὸς τὰς ἐστημένους παγίδας ἡ τὰ δίκτυα. Οἱ ἀλιεῖς τῶν μερῶν ἐκείνων ὑποθέτουσιν ὅτι οἱ δελφίνες ποιοῦσι τοῦτο χάριν αὐτῶν, καὶ προσθέτουσιν ὅτι οἱ δελφίνες πρὸς εὐκολωτέραν τῶν τόνων ἄγραν εἰσέρχονται πρὸ αὐτῶν εἰς τὰ δίκτυα, καὶ εἰτα ὑπακούοντες εἰς πρόσταγμα τῶν ἀλιέων ἐξέρχονται πάλιν ἀρί-

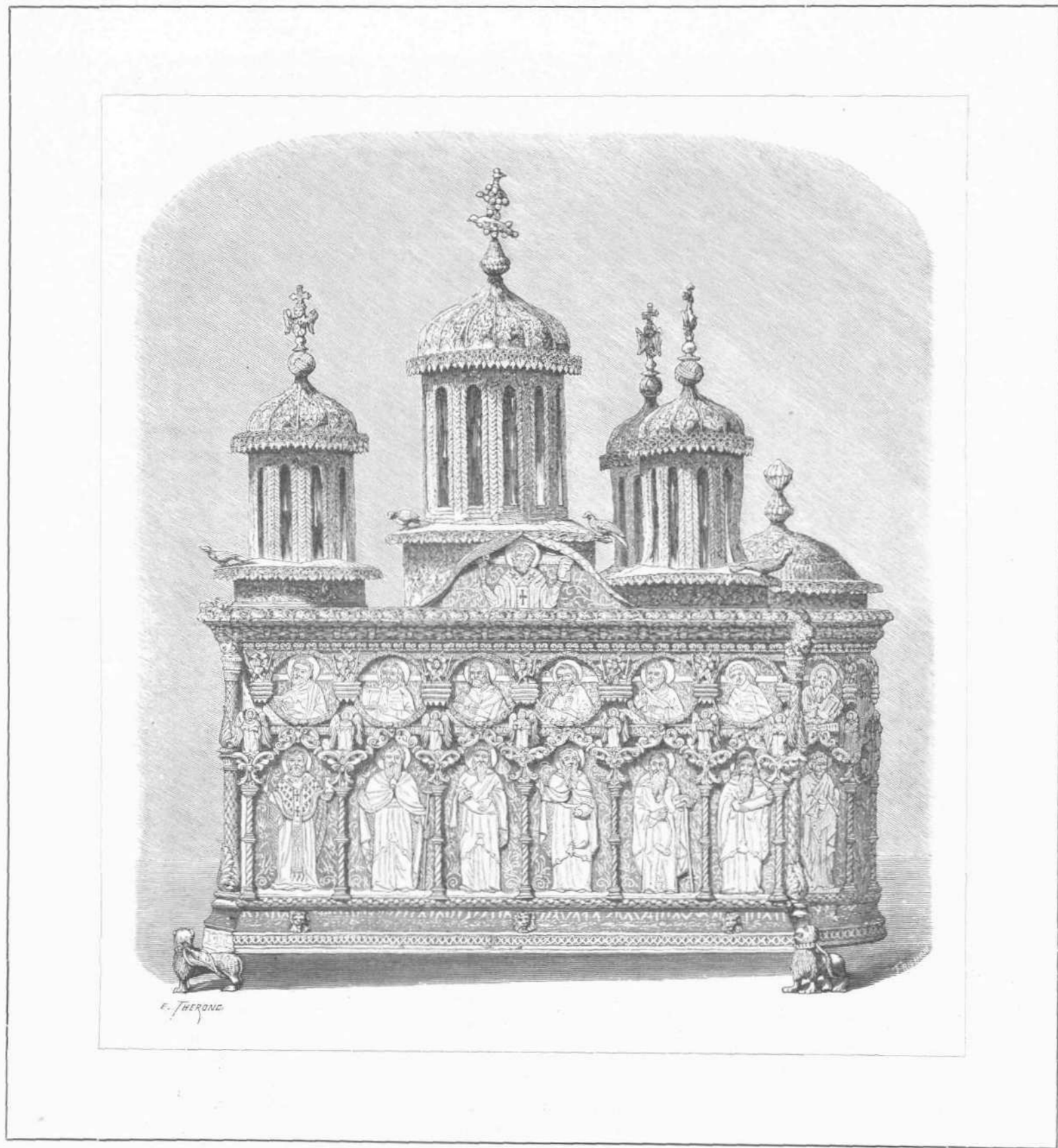

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ ΚΡΟΥΠ.

ἐξήρχοντο μόνον ἐκ συνθησίας καὶ μηχανικῶς, οὕτως εἰπεῖν, ἐκ τῶν χειλέων τῆς, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκ τῆς καρδίας τῆς. Ἡ ἀδιαφορία τῆς αὐτῆς πρὸς τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα ὑπῆρξεν ἡ πηγή ὄλων τῶν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν οἰκογενεῖάν τῆς ἐνοσηφάντων δεινῶν. Οὐδὲν ἐπικινδυνωδέστερον

ἀνωμάλων πλασματίων, τὰ ὅποια αὐτὴ ἡ τελειότης τῶν καθιστᾷ εὐμενῆ πρὸς τοὺς ἄλλους. Αὐτὴ καὶ ἡ μήτηρ τῆς ἐπρόνοιαν νὰ ἐνδύσῃ τὴν νεόνυμφον, ἥτις ἀπέστραπτεν ἐκ τοῦ κάλλους· ὅταν δὲ μετέβη εἰς τὴν ἐκκλησίαν ὄλων τὰ θλιμμάτα καταγοητεύθησαν ἐπὶ τῆ θέα τοῦ

ἄλλου ἐνδιεφέρετο ἢ περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ θραχίονός του κρεμαμένης νεαρᾶς συζύγου του. Μετὰ τὸ πρόγευμα, τὸ ὅποιον διὰ τοὺς μὲν ὑπῆρξεν εὐθυμον, διὰ τοὺς δὲ μελαγχολικόν, ἡ νεόνυμφος ἀνῆλθεν εἰς τὸν κοιτῶνά τῆς, ὅπως ἀποθέσῃ τὴν νυμφικὴν ἐσθῆτα καὶ ἐτοιμασθῇ

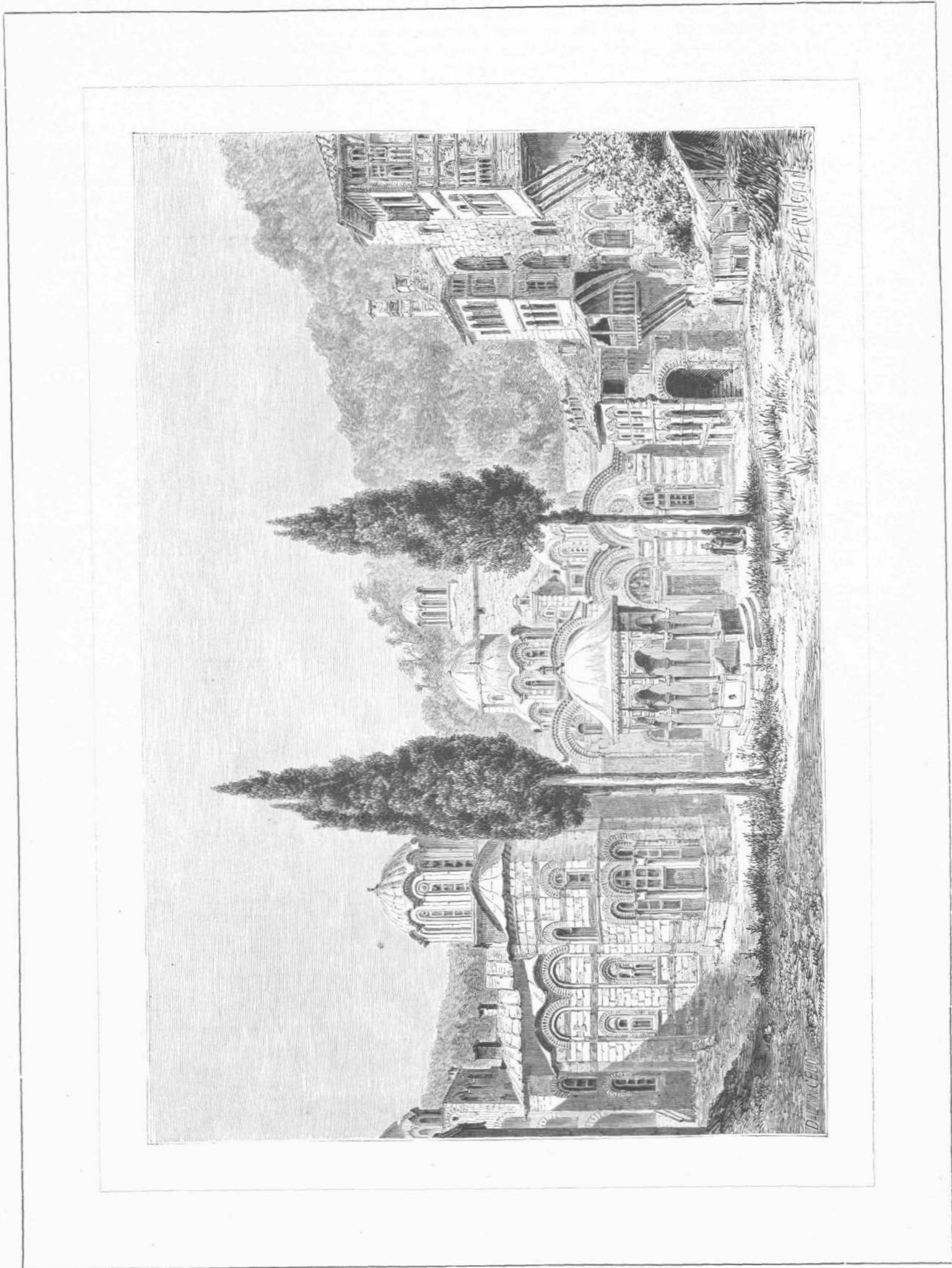

ΙΕΡΟΝ ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΕΝ Τῷ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙῳ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΚΑΡΥΩΝ.

τῆς ἀδιαφορίας ταύτης· ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς θλίψεως καὶ τῶν βασάνων, καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ποῦ νὰ καταφύγῃ. Ὁ γάμος ἐτελέσθη, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Χριστινῆς, ἀπλοῦστατος· μόνον οἱ στενότεροι συγγενεῖς παρευρέθησαν. Ἡ ἀδελφὴ τῆς Χριστινῆς, ἡ ἀγαθὴ Ἰωάννα, ἥτις περιπαθῶς ἠγάπα τὴν μικροτέραν ἀδελφὴν τῆς τῆ γυμνήθη ἀπὸ καρδίας εὐδαιμονίαν, οἷας αὐτὴ ἀπῆλαυσε καὶ δεόντως ἐξετίμησε τὸν γαμβρόν τῆς Ἐμμανουὴλ. Ἡ Κυρία Ἰωάννα λιθεῖ ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν

ὠραίου ζεύγους. Ἐν τῷ ναφὶ αἱ νεάνιδες τοῦ χωρίου προσέφερον τῆ νεόνυμφῳ ἄνθη. Πρὸ αἰῶνων ἤδη ἡ οἰκογενεῖα Βοαμιλᾶν κατεῖχε τὸ κτήμα ἐκεῖνο καὶ πάντες οἱ περὶ οἰκούντες ἐώρτασαν ἐν εὐκρινείᾳ τὸ ὑπὸ τοὺς ἀρίστους οἰωνοὺς τελεσθὲν συνοικέσιον. Οἱ νεόνυμφοι ἐπανῆλθον ἐκ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν οἰκίαν ὡς ἐν θριάμβῳ, καὶ ἡ μὲν Χριστινὴ ἐδέχετο τὰς διαφόρους ταύτας περιποιήσεις ὡς φόρον δικαίως τελούμενον τῆ οἰκογενεῖα αὐτῆς, ὁ δὲ Ἐμμανουὴλ οὐδὲν ἄλλο ἔδλεπε, περὶ οὐδενὸς

διὰ τὸ ταξίδιον τοῦ γάμου. Ἀπεφασίσθη, ἡ μὲν Βαρωνὶς Βοαμιλᾶν νὰ μεταβῇ ἐπὶ τινα χρόνον παρὰ τῆ μεγαλειτέρᾳ αὐτῆς θυγατρὶ, ἡ δὲ μαρκησία Σάνζη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Γαλλίαν· ἐπομένως ἡ ἐξοχικὴ ἑπαυλις θὰ ἔμμενεν ἐπὶ τινα χρόνον ἔρημος. Οἱ νεόνυμφοι θὰ διήρχοντο ἡμέρας τινὰς ἐν Παρισίοις. Ἦδη αἱ ἄμαξαι ἴσταντο ἑτοιμαὶ παρὰ τὴν εἴσοδον τῆς ἐπαύλειος. Ὁ ἀποχωρισμὸς ὑπῆρξεν ἐγκάρδιος μὲν ἀλλὰ καὶ θλιβερός. Ἡ Κυρία Βοαμιλᾶν, πλήρης δα-

Ἡ ΜΟΝΗ ΧΙΛΙΑΝΔΑΡΙ ΕΝ ΑΘῶΝ.

νέοι Ρώσοι, έχοντας ἐν ἑαυτοῖς τὸν θεῖον τῆς τέχνης σπινθήρα, ἐπασκέψθησαν καὶ διέμειναν ἐν Παρισίοις καὶ ἐν ἄλλαις μεγαλοπόλεσιν, ἐν αἷς αἱ τέχναι ἤκμαζον, ἐπόμενον ἦτο νὰ εἰσαχθῆ ἡ καλλιτεχνία καὶ ἐν Ῥωσίᾳ. Καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχει Πανεπιστήμιον, δὲν ὑπάρχει Πολυτεχνεῖον ἢ Ἀκαδημία τῶν ὠραίων τεχνῶν, ἔπου νὰ μὴ φοιτῶσι Ῥώσοι, οἵτινες τὰ μάλιστα ἐπιδιόουσιν εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν ὠραίων τεχνῶν. Ἄν λάθωμεν κατὰ πρῶτον τὴν ζωγραφικὴν εὐρίσκομεν ἤδη ὄνόματα, κτηράμενα εὐρωπαϊκῆν φήμην. Τίς δὲν γνωρίζει τὰς λαμπρὰς εἰκόνας τοῦ Αἰθαζώφσκη, τοῦ Σειμιράσκη καὶ ἰδίως τοῦ Βερεσσάγιν; Ἄλλὰ καὶ εἰς τὰς πλαστικὰς τέχνας ἤρξαντο οἱ Ῥώσοι ἐπιδιόουσαι μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας. Ἀπόδειξις τούτου εἰσὶ τὰ ἔργα τῶν

τικοί· τὰ ἐλάχιστα ἀντικείμενα, ξίφη, πιστόλια, δόρατα κτλ. εἶναι μελετημένα μετὰ πλείστης δεξιᾶς ἀκριβείας καὶ εἰλημμένα ἐκ τοῦ συγχρόνου βίου. Ἐκ τῆς ἐπιτυχοῦς ταύτης ἀρχῆς δύνανται τις εὐλόγως νὰ προείπη, ὅτι αἱ ὠραῖαι τέχναι ἐν Ῥωσίᾳ θέλουσι συντόμως περιέλθει εἰς τὸν θαυμῶν, εἰς ὃν εὐρίσκονται ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Εὐρώπῃ.

νομίλμηες σύντροφοί του. Τὸ παιδίον τοῦτο ἦτο ὁ υἱὸς πτωχοῦ μωλοθροῦ, δεστικ εὐχαρίστως τὸν παρεχώρησεν εἰς τὸν πλούσιον Γάλλον ἰππότην. Ὅταν ὁμοῦ ὁ δοῦς τῆς Γαίτζης ἔφθασεν εἰς Παρισίους μετὰ τοῦ προστατευομένου του, ἡ δούκισσα τοῦ Μομπανσιᾶ δὲν τὸν εὖρε τῆς ἀρεσκείας τῆς· ὅθεν ἀπαραισθή νὰ διορισθῆ ὡς ὑπηρετῆς τοῦ μαγείρου, ἔχων ἐντολὴν νὰ πλύνῃ τὰ σκεύη τῆς τραπέζης. Ἐν τῷ μαγειρείῳ ὁ μικρὸς Λούλης ἐξηκολούθει καταγινόμενος εἰς τὸ προσφιλές του ὄργανον πρὸς μεγάλην τέρψιν τῶν διαφόρων ὑπηρετῶν. Ὁ κόμης Νοζάν, ἀλλάρχης τῆς δουκίσσης, ἀκούσας ἡμέραν τινὰ τὸν Λούλην παίζοντα, τοσοῦτον κατεθέλη, ὥστε ἀνεκίνησε τούτο εἰς τὴν δούκισσαν, ἥτις ἀπεφάσισε τῇ συστάσει τοῦ ἀλλάρχου, ν' ἀπο-

Ἡ ΕΝ ΡΩΣΙΑΙ ΓΛΥΠΤΙΚΗ.

Δύο χάλκινα συμπλέγματα.

Ο ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ ΛΟΥΛΗΣ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἑρμ. σελ. 61.)

γλυπτῶν Γράτσωφ καὶ Λειδερνχ, τὰ ὅποια θαυμάζονται ὑπὸ τῶν εἰδημόνων.

Παραθέτομεν σήμερον τὰς εἰκόνας δύο χαριεστάτων χαλκίνων συμπλεγμάτων τοῦ Γράτσωφ, τὰ ὅποια ἐκτεθέντα πρὸ μικροῦ ἐν Λονδίῳ διήγειραν, καὶ δικαίως, τὸν θαυμασμὸν τῶν ἐπισκεψθέντων τὴν ἔκθεσιν ἐκείνην. Καὶ τὸ μὲν τῶν συμπλεγμάτων παριστᾷ Κιρκάσιον ἔφιππον μεταφέροντα διὰ δυσβάτου χώρας τὴν μνηστῆν του, τὸ δὲ παριστᾷ ἐπεισόδιον μάχης, ἵππους ποσομένους ἐκ τῆς ἐκρήξεως ὀδοῦ τοῦ ἐχθρικοῦ. Ἀμφότεραι αἱ παραστάσεις εἶναι καὶ φυσικώταται καὶ ζωηρόταται, καὶ ὁ καλλιτέχνης φαίνεται θαθέως μελετήσας τὰ μυστήρια τῆς θείας τέχνης. Ἐνταῦθα παρατηρήσει, ὅτι οἱ Ῥώσοι γλύπτει δὲν ἐπιλαμβάνονται παραστάσεων νομφῶν, νηρηθῶν ἢ ἐν γένει γυμνῶν σωματων, ἀλλὰ μάλλον περιώνται νὰ μεταδώσιν ἀντικείμενα τοῦ καθημερινοῦ βίου, ἐπεισόδια δραματικά, δι' ὧν ἡ φαντασία τοῦ θεατοῦ ἀμέσως καταλαμβάνεται, οἷον συμβάντα πολέμου ἢ θήρας, καὶ τούτο ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς φιλῆς αὐτῶν τάσιν καὶ φύσιν. Οἱ Ῥώσοι καλλιτέχναι εἶναι μάλλον θετικοί, καὶ οὐχὶ ῥωμαν-

σὴν τὸν Λούλην ἀπὸ τοῦ μαγείρειου καὶ νὰ τὸν προσκολλήσῃ εἰς τὴν ὀρχήστραν τῆς. Ἄλλ' ὁ Λούλης, καίτοι εὐφύεστατος, ἦτο φύσει διεστραμμένη, καὶ ἀρκοῦντως ἐδεῖχθη ἀγνώμων πρὸς τὴν εὐεργεσίαν του, διότι δευτὴν ἡμέραν τινὰ εἰς τῶν συγχρόνων ποιητῶν συνέταξε σάτυρον κατὰ τῆς δουκίσσης, ὁ Λούλης ἐσπευσε νὰ τονίσῃ αὐτήν. Ἀμέσως ἐξεδιώχθη ἐκ τῆς ἡγεμονικῆς οἰκίας καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ τινὰ χρόνον περιεπλανήθη ἄεργος, προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου τοῦ ἰδ', ὅστις τῷ ἔδωκεν ἐντολὴν νὰ σχηματίσῃ ὀρχήστραν. Πρὸς τοῦτο ὁ Λούλης ἀπετάθη πρὸς τοὺς ἀρχαίους συνυπηρέτας τοῦ μαγείρειου, σχηματίσας οὕτω τὴν ὀρχήστραν του. Ἄλλ' οἱ μουσικοὶ οὗτοι τόσοον κακῶν διηγον βίου, ὥστε πολλὰς ἡναγκάστο ἢ ἀστυνομία νὰ τοὺς τιμωρήσῃ διὰ κρατήσεως. Τὸ κρατητήριον τοῦτο, ἐν ᾧ ἀνά πᾶσαν ἐσπεραν σχεδὸν ἐκλείοντο οἱ ἄτακτοι μουσικοί, ἔλαθε τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ βιολίου, καὶ μέχρι σήμερον βιολιον σημαίνει ἐν Γαλλίᾳ κρατητήριον. Ἐν τοσοῦτῳ ὅμως μὲ ὅλας τὰς παρεκτροπὰς του ὁ Λούλης ἐξηκολούθει ἐργαζόμενος καὶ συνέθετε τὴν μουσικὴν ὄλων τῶν μικρῶν κωμω-

διῶν, τὰς ὅποιας συνέτατταν ὁ Μολιέρος χάριν τῆς Ἀδλῆς. Ἐνίοτε μάλιστα ὑπεκρίνετο καὶ πρόσωπόν τι ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῦ Μολιέρου. Ἐσπεραν τινὰ τοσοῦτον ἀπερικέπτως ἔπεισεν, ὥστε ἀπὸ τῆς σκηπῆς ἔπεσον εἰς τὴν ὀρχήστραν καὶ ἔθραυσε πολὺτιμὸν τι μουσικὸν ὄργανον. Ὁ βασιλεὺς, παρὼν εἰς τὴν παράστασιν, κατελήφθη ὑπὸ ἀκρατήτου γέλωτος διὰ τὸ πάθημα τοῦ Λούλη καὶ τῷ ἐσυγχώρησε τὴν παρεκτροπὴν του. Μετὰ τοῦ Ρακίνα ὁ Λούλης συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ μετὰ τοῦ Κορηλιου καὶ Βοαλῶ, οἵτινες ἀμφοτέρω ἀπεστρέφοντο αὐτόν. Ἐννοήσας ὁ φιλόμουσος βασιλεὺς τὴν ἰκανότητα τοῦ Λούλη εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ὀρχήστρας, τῷ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεοσυστάτου θεάτρου τοῦ μελοδράματος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ Λούλης εἰργάσθη μετὰ ἀξιοπαύου ζήλου, συνδυάσας πρῶτος τοὺς ἤχους τῶν καρβίτων καὶ πλαγιαύλων μετὰ τῶν κυμάλων καὶ τῶν ἄλλων ὄργάνων.

Ὁ Λούλης ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1687 ἐν ηλικίᾳ 53 ἐτῶν, καὶ ἑκατομυριοῦχος συνεπέει τῆς γενναιοδωρίας τοῦ μεγάλου βασιλέως. Καὶ ὁ θάνατός του αὐτὸς ἀποδεικνύει τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ ἀνδρός. Διευθύνων ἡμέραν τινὰ τὴν ὀρχήστραν ἐτραυματίσθη μὲ τὴν μικρὰν ράβδον του δι' οὗ ἐρρύθμιζε τὸν χρόνον, εἰς τὴν γαστήρα. Ἡ πληγὴ ἔλαθε κακῶν χαρακτήρα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἶπεν ὅτι πρέπει νὰ ἐκκοπῆ ὁ παθὼν δάκτυλος. Ἄλλ' ὁ Λούλης ἠρνήθη· μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἰατρὸς ἀπεφάνθη, ὅτι καὶ εἰς τῶν ποδῶν προσεβλήθη ὑπὸ γαγγραινῆς καὶ δεῖ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐκκοπῆ ὁ ποὺς. Ὁ Λούλης πάλιν ἠρνήθη. Προσεκλήθησαν τότε διάφοροι ἰατροὶ εἰς συμβούλιον, οἵτινες ὑπέστησαν τὴν γνώμην τοῦ συναδέλφου των. Ὁ Λούλης, ἐνθουμούμενος τὰ

Ο ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ ΛΟΥΛΗΣ.

παραγγέλματα τοῦ Μολιέρου, ἐξεδιώχεν ἐν ὀργῇ τοὺς ἰατροὺς ὄλους καὶ ἀνεπιστεύθη τὴν θεραπείαν του εἰς ἐμπειρικὸν ἰατρόν, δεστικ ἐπὶ πληρωμῇ μεγάλου ποσοῦ ἀνέλαθε νὰ τὸν θεραπεύσῃ. Ὁ Λούλης ἐπλήρωσεν ἄνευ διαταγῆς τοῦ ζητηθέν ὑπέρογκον ποσόν, ἀλλ' ὁ ἐμπειρικὸς δὲν ἤδυνήθη νὰ τὸν σώσῃ καὶ ὁ μέγας μουσουργὸς ἀπέθανεν ἐκ γαγγραινῆς, καταρῶμενος μέχρι τελευταίας στιγμῆς τοὺς ἰατροὺς, οὓς ἔλεγε φρονεῖς του.

Ἐκ τῶν δύο παρατεθειμένων ἡμῶν εἰκόνων

ἡ μὲν παριστᾷ τὸν Λούλην, παιδίον ἔτι, καὶ παίζοντα τὸ βιολίον ἐν τῷ μαγειρείῳ τῆς δουκίσσης, ἡ δὲ εἶναι ἡ προσωπογραφία τοῦ ἀνεθωθέντος μουσουργοῦ, ἐκ συγχρόνου εἰκόνας αὐτοῦ ληφθεῖσα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΑ.

Σύντομος εἰδικὴ Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ ὑπὸ Κ. Λαναρᾶ ἱατροῦ. Φυλλ. Α'. Περὶ τῶνου κοιλιακοῦ. — Εἶναι εὐτύχημα διὰ τὴν νεωτέραν πτωχὴν ἡμῶν ἐν γένει ἱατρικὴν φιλολογίαν ἢ ἐμφάνισις πραγματειῶν ἐπὶ ζητημάτων ἱατρικῶν, αἵτινες εἴτε ὄλους νέαι εἴτε εἰλημμένα μὲν καὶ θαυζόμενα ἐπὶ ἔξνων συγγραμμάτων, ἀλλ' ἔχουσαι τὴν κατὰ τὰς πεποιθήσεις τοῦ συγγραφέως κατὰ τὰς περιγραφῆν τῶν πραγμάτων καὶ κατ' ἴδιον αὐτοῦ σύστημα, ἀποτελοῦσι τέλειον καὶ λίαν ἐπιφέλες ἀνάγνωσμα.

Τοιοῦτο τὸ πρὸ μικροῦ ἐκδοθέν ἐνταῦθα (ἐν Ἀθήναις) ὑπὸ τῶν ἄνω τίτλου φυλλάδιον τοῦ ἀξιότιμου ἡμῶν συναδέλφου κ. Κ. Λαναρᾶ. Ἐν αὐτῷ ὁ ἀναγινώσκων ἔχει ἐν συντομίᾳ μὲν, ἀλλὰ μετὰ σαφηνείας πράγματι ζηλευτῆς τὴν περιγραφῆν τοῦ κοιλιακοῦ τύπου οὕτως ὥστε εὐκόλως ν' ἀποταμιεύονται ἐν τῇ μνήμῃ, μάλιστα τοῦ σπουδάζοντος τὴν ἱατρικὴν, καὶ αἱ νεώτεροι ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι ἐπὶ τῆς παθολογικῆς ἀνατομίας τῶν συμπτωμάτων καὶ τῆς πορείας, καὶ ἰδίως τῶν θεραπευτικῶν μεθόδων τοῦ τυφοει-

Ο ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΣ ΛΟΥΛΗΣ ΕΝ ΝΕΑΝΙΚῃ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Le Moniteur De la Chance Universelle

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΣΑ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ ΑΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΕΙΣ ΠΕΡΙ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ.	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΣ	ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ.
'Εν Βιέννη και Αυστρο-Ούγγαρία . . . Φλ. 3 'Εν Γερμανία . . . Μάρ. 4 'Εν Γαλλία, τόποις ταχυδρ. ενώσεως . . . Φρ. 6 Συμπεριλαμβανομένων των ταχυδρ. τελών.	Stadt, Bartensteingasse 14. 'Εναντι του Κοινοβουλίου και του Δημαρχείου VIENNE.	Δηλοποιήσ. αγγλικά ό στ. . . Κρ. 50 Φρ. 1 Καταχωρίσ. συστατικά . . . Φλ. 1 - 2 - επί έκδοσ. δαν. κλ. . . - 2.50 - 5 Συμφωνία και κατ' άποκοπήν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΗΜΩΝ.

Ο "Μηνότυπ τής Παγκοσμίου Τύχης" εισέρχεται συντόμως εις τὸ ἐνδέκατον ἔτος ἀπὸ τῆς ὑπάρξεώς του, διήνυσε δὲ τὰ ἔτη ταῦτα καλὰς ἀποδίδων ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἀμέμπτῳ οἰκονομολογικῷ αὐτοῦ βίῳ, προσδεδῶκεν ὀλονέν, φιλικῶς ἔχων πρὸς τοὺς ὁσημέραι πληθυσμένους πελάτας του καὶ ἀφοσιωμένους ὡν αὐτοῖς οἰκονομικῶς. Ἡ ἀμοιβαία δὲ καὶ δεδοκιμασμένη ἐμπιστοσύνη ἢ μετὰ μακρὸν βίον ἀποκτηθεῖσα, ἀποτελεῖ τὸ τῆς ὑπολήψεως καὶ τιμιότητος ἡμέτερον δίπλωμα.

Κατωρθώσαμεν ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς εἰς τὴν Δύσιν νὰ καταλάβωμεν ἐξαιρετικὴν θέσιν, ταύτην δὲ ὀφείλομεν εἰς τὴν ἐπίλεκτον ἡμῶν πελατείαν, διατὶ λοιπὸν ἠθέλομεν λησμονῆσαι ποτὲ τὰ πρὸς αὐτὴν καθήκοντα ἡμῶν; Ἡ εὐτυχία τῆς ἀπετέλεσε τὴν ἡμέτεραν εὐτυχίαν, τὸ δὲ καταπροδιδόναί τὴν ἀλήθειαν, ἥτις ἐστὶν ὁ φρουρός τῆς, θὰ ἰσοδυναμῆαι πρὸς προδοσίαν τῶν κοινῶν ἡμῶν συμφερόντων, ἅτινα εἶναι σήμερον στενωῶς συνδεδεμένα. Ἐάν ὁ "Μηνότυπ" δύναται πᾶν ῥαδίως οὐ μόνον μετ' ἀποστροφῆς ν' ἀποκρούσῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ τὸν ἀφήσῃ ἢ ἀξιοπρέπειά του ν' ἀναζητήσῃ ἀρταξέρξεια ὄψρα, ἐάν οὐδεμία Πιστωτικὴ ἢ ἄλλη Ἑταιρία ἤρισέ ποτε πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐπὶ ἀπειλαῖς καὶ συκοφανταῖς καὶ ζοφεραῖς ῥαδιουργίαις, οὔτε ἐπὶ ἀναξίτοις καὶ ἀθεμίτοις τρόποις, τοῦτο συμβαίνει διότι ὡς ἐκ τῆς ἡμέτερας θέσεως, διατελοῦμεν ὑπερβεν πάσης ὑπονομίας. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι τὰ ἡμέτερα σχόλια προσέρχονται ἐξ ἀφιλοκερδείας καὶ ὅτι οἱ ἔπαινοι ἡμῶν παρέχονται δωρεάν ἅτε ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑπαγορευόμενα. Ἡμεῖς ἓνα καὶ μόνον ἔχομεν ὀδηγόν, τὸ συμφέρον τῶν ἡμετέρων πελατῶν, ὅπερ ταυτίσεται μετὰ τοῦ ἡμετέρου, ἐνταῦθα δὲ κεῖται τὸ μυστικὸν τῆς ὑπερηφάνου ἡμῶν ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν ἀμεροληψίας. Ἀδύνατον νὰ συνθηκολογήσωμεν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ χωρὶς ν' ἀπολέσωμεν συναμα τοὺς ἀληθεῖς ἡμῶν φίλους.

Ἀξίσεις τοῦ σχήματός μας κατὰ τὸ 1887. — Ἀπὸ τῆς 2 Ἰανουαρίου τοῦ 1887 τὸ σχῆμα τῆς ἐφημερίδος ἠξήθη κατὰ τέσσαρας σελίδας, σχεδὸν δηλ. κατὰ τὸ διπλάσιον, οὐ μόνον διὰ νὰ δημοσιεύωνται οἱ κατάλογοι τῶν κληρώσεων, ἀλλὰ προπάντων διὰ νὰ τοῖς ὑπενθυμίζωμεν εἰς κάθε κληρῶσιν τοὺς προηγουμένως ἐκκυδευθέντας ἀριθμούς, ὡν τὸ ποσὸν δὲν ἐζητήθη καὶ κινδυνεύει ν' ἀπολεσθῇ ὑπὸ τοῦ κερδίσαντος. Συχνάκις δὲ βλέπομεν ὅτι ἀληθεῖς περιουσίαι καταντῶσι λησμονημένα πλούτη, συμποσοῦμεναι εἰς ἑκατομμύρια. Ὅθεν δταν ἔχη τις τὸ μέσον πρὸς ἀναζήτησιν τῶν μέχρι τῶν θυθῶν τοῦ Ὁκεανοῦ ἀπωλεσμένων θησαυρῶν, νομίζομεν ὅτι εἶναι εὐκολώτερον ἀκόμη τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἡμετέρου "Μηνότορος", μεταβαλλομένου, εἰς θυθοκόνον, ν' ἀνακαλύψωμεν τὸν κάτοχον τῶσαν θησαυρῶν, οἵτινες εἶναι εὐκολον νὰ εὐρεθῶσιν ἐν τοῖς δημοσίαις ταμείοις.

Χιλιάδες ἀνθρώπων εἰσὶ πλούσιοι, καὶ ὅμως ἀγνοοῦσι τοῦτο! Τῷ ὄντι, συνωδὰ πρὸς τὰς ἐπισήμουσ πληροφορίας, πολλαὶ ἑκατοντάδες ἑκατομμυρίων κερδῶν δὲν ἐζητήθησαν εἰσέτι παρὰ τῶν δικαιούχων. Πολλοὶ ἀγοράζουσι λαχειοφόρους ἀξίας, μετὰ δὲ ἐπ' αὐτῶν γενομένην πρώτην ἢ δευτέραν κληρῶσιν τὰς ἀξίας ταύτας ῥίπτουσιν ἐν σῦρτῃ ἐν τῷ ὀποίῳ λησμονοῦσιν

αὐτάς. Ἡ ὀλιγωρία αὕτη ἀποβαίνει ἀσύγνωστος τοσαύτῳ μᾶλλον ὄσῳ, ὡς πρὸς τινὰς ἀξίας μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως, τὸ πρὸς ἀπαίτησιν τοῦ κέρδους δικαίωμα διαγράφεται καὶ ἐπομένως τὰ κέρδη οὐδόλως πληρόνεται τοῖς δικαιούχοις. Οἱ συνδρομηταὶ καὶ πελάται ἡμῶν δύνανται νὰ γνωστοποιήσωσιν ἡμῖν ἐφάπαξ τοὺς ἀριθμούς τῶν ὑπὸ τὴν κατοχὴν αὐτῶν τίτλων, ἐν ἧ δὲ περιπτώσει ὑπάρχει ἐπιλαχόν τι κέρδος θέλομεν γνωστοποιήσαι αὐτοῖς τοῦτο ἀνεξόδως καὶ ἐν πάσῃ ἐγχευθία.

Νέοι συνδυασμοί. — Δὲν ἠξήθη μόνον τὸ σχῆμα τοῦ "Μηνότορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης", ἀλλὰ καὶ ἡ πρακτικὴ αὐτοῦ σύνταξις, προσληφθέντων ἐδικῶν λογιστῶν, δεξιῶν εἰς τὰ οἰκονομολογικὰ καὶ ἰδίως εἰς τοὺς πολλαπλοὺς συνδυασμοὺς τῶν ἀσφαλειῶν, καὶ ἐκ τούτου δὲν δύνανται ἢ νὰ ὀφελθῶσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται.

Ἑλληνικὰ Δάνεια. — Ὁ "Μηνότυπ τῆς Παγκοσμίου Τύχης" δημοσιεύει τακτικώτατα τὰς ἐπισήμουσ κληρώσεις ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑλληνικῶν ὀμολογιῶν. Λαμβάνει δὲ τηλεγραφικῶς καὶ δημοσιεύει ἀμέσως τὰς ἐπισήμουσ κληρώσεις τῶν Λαχειοφόρων ὀμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τῶν Σιδηροδρόμων Τουρκίας, Πολέως Βουκουρεστίου κτλ. κτλ.

Ἡ ἔτησία συνδρομὴ εἰς τὴν ἐφημερίδα Le Moniteur de la Chance Universelle ὑπάρχει ὀρισμένη εἰς φράγκα 6 lei 7 ἢ δραχ. 7 ποσὸν μικρὸν διαδιδαστέον ἡμῖν εἰς ἔνταλμα ταχυδρομικόν, γραμματίον τραπεζῆς, ἢ γραμματόσημα οἰουδήποτε κράτους.

Αἱ συνδρομαὶ πρέπει νὰ λήγουν πάντοτε τὴν 31. ἐνὸς οἰουδήποτε ἔτους.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΤΟ ΤΡΗΠΕΖΙΤΙΚΟΝ
ΚΑΙ
ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΤΟΥ
MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE
ἀναλαμβάνει τὴν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις
BIENNHΣ, ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ, ΠΑΡΙΣΙΩΝ,
ΛΟΝΔΙΝΟΥ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΑΘΗΝΩΝ

διεξαγωγήν ἐργασιῶν οἷαι αἱ ἑξῆς:

1. Ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις χρεωγράφων κατὰ τὰς ἐπισήμουσ διατιμήσεις αὐτῶν.
2. Ἐγγραφή εἰς τὴν ἔκδοσιν ὀμολογιῶν παντὸς δανείου ἢ οἰασδήποτε ἐπιχειρήσεως, ἀνευ ἐξόδων διὰ τοὺς πελάτας τοῦ καταστήματος.
3. Πώλησις ἐπὶ πιστώσει, ἥτοι διὰ πληρωμῶν μηνιαίων εἰς δόσεις, δι' ἀπάσας τὰς αὐστρο-ουγγρικὰς ἀξίας. Ἀπὸ τῆς πρώτης πληρωμῆς ὁ ἀγοράζων οἰανδήποτε τῶν ἀξιῶν τούτων μετέχει πασῶν τῶν κληρώσεων ἐπὶ τῶν ὄλων κληροληπτομένων θραβείων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τόκων.
4. Ἀνταλλαγὴ τίτλων δι' ἄλλων παρεχόντων πλεῖονα τόκον ἢ μεγαλειτέραν πιθανότητα κέρδους ἢ καὶ πιθανότητα πρὸς ὑπερτίμησιν.
5. Χρηματικὰ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ τίτλων καὶ ἐπὶ τόκῳ 6 τοῖς % τὸ ἔτος.

Οἱ αὐτοὶ τίτλοι ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀριθμοὺς ἐπιστρέφονται τῷ δανειζομένῳ, ὅστις ἐξακολουθεῖ μετέχων εἰς τὰς γινομένας ὡς πρὸς τοὺς τίτλους αὐτοῦ κληρώσεις ὡσεὶ τοὺς τίτλους τούτους εἶχεν ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ αὐτοῦ.

6. Εἰσπραξίς ἐπιλαχόντων θραβείων καὶ χρεωλυθέντων τίτλων ἐπὶ μόνῃ τῇ παρὰ τῶν ἐντολοδοτῶν πληρωμῇ τῶν ἐπιστολαγωγίων.

7. Δωρεάν εἰσπραξίς τοκομερισμάτων ἀξιῶν αὐστριακῶν ἢ ἄλλων.

8. Πώλησις γραμματίων διὰ λαχεῖα γινόμενα κυβερνητικῇ ἀδείᾳ καὶ ἐπομένως παρέχοντα πᾶσαν ἀσφάλειαν τοῖς ἀγορασταῖς. Ταῦτα ὄσον ὅπως μὴ συγχέωνται πρὸς τὰ γραμμάτια τῶν γερμανικῶν λαχειῶν.

9. Ἐξέλεξις τῶν προηγουμένων κληρώσεων γινομένη δωρεάν καὶ ἀνεξαιρέτως διὰ πᾶσαν οἰανδήποτε ἀξίαν.

10. Ἀγοραὶ καὶ πωλήσεις ἐμπορευμάτων ἐπὶ πληρωμῇ δικαιώματος προμηθείας πρὸς 2%. Πᾶσα ἐντολὴ πρὸς ἀγορὰν ἀντικειμένων δι' ἀτομικὴν χρῆσιν ἐνὸς τῶν συνδρομητῶν ἐκτελεῖται ἀνευ πληρωμῆς δικαιώματος προμηθείας.

11. Παροχὴ οἰασδήποτε πληροφορίας παντὶ τῷ ἀποστέλλοντι σὺν τῇ αἰτήσῃ ἀπηλλαγμένην τελῶν καὶ 25 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, εἰς γραμματόσημα, διὰ τὴν δαπάνην τῆς ἀπαντήσεως. Ἐν ἐναντία περιπτώσει δίδεται δωρεάν διὰ τῆς ἐφημερίδος ἐν τῇ ἐιδικῇ αὐτῆς στήλῃ ὑπὸ τὸν τίτλον Petite Correspondance (Μικρὰ Ἀλληλογραφία).

Χάριν τῶν πελατῶν ἡμῶν νομίζομεν σκόπιμον νὰ δηλώσωμεν ὅτι οὐδὲν ἀπολύτως δέον ν' ἀγοράζωσι πρὶν τῇ ἐρωτήσῃ τὴν ἢ ἐπὶ τῆς γενησομένης ἀγορᾶς γνώμη ἡμῶν. Δύνανται ν' ἀποταθῶσι πρὸς ἡμᾶς ἐλευθέρως, θὰ μᾶς εὐρουν πάντοτε προθύμους νὰ τοῖς φανῶμεν χρήσιμοι ἢ ἀρεστοί.

Πᾶσα ἀποστολὴ δέον ν' ἀποστέλληται κατ' εὐθείαν ὑπὸ διεύθυνσιν ὡς ἑξῆς:

ADMINISTRATION
DU
MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE
VIENNE (AUSTRICHE).
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΘΗΛΕΓΡ. „MONITEUR VIENNE“.

Διεζάγομεν ἀλληλογραφίαν ἐν οἰαδήποτε γλώσσῃ. Πάντες οἱ Αὐστρο-ουγγρικοὶ τίτλοι δέον νὰ φέρωσι τὴν σφραγίδα ἡμῶν.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑΙ ΕΤΑΙΡΙΑΙ.

Πρὸ πάντων τὸ δημόσιον τῆς Ἀνατολῆς πρέπει νὰ μὴ ἐμπιστευταί εἰς τὰς ξένας ἐκεῖνας Ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας, αἱ ὁποῖαι προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἀπὸ θύρας εἰς θύραν, ἐνοχλοῦσαι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ τὰς αἰτήσεις των, ἕως οὐ τοὺς ἀπατήσωσιν μετὰ τὰ ψευδῆ των συμβόλαια. Οὔτε λεπτόν οὔτε ὑπογραφὴν πρέπει τις νὰ δίδῃ εἰς αὐτοὺς, χωρὶς νὰ μᾶς συμβουλευθῇ. Οἱ ἀναγνώσται μᾶς δύνανται νὰ μᾶς ζητήσωσιν πᾶσαν πληροφορίαν, τὴν ὅποιαν τοῖς μεταδίδομεν εὐχαρίστως καὶ Δημοσιεύομεν δωρεάν πᾶν οἰονδήποτε λογικόν παράπονον ἐναντίαν πάσης οἰασδήποτε ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἀνεξόδως δι' αὐτοὺς.